

[Christiani.]

keder, som er lukkede i Dag, og som derved vil kunne give Beskæftigelse til de mange eller i hvert Fald den største Del af dem, der nu er arbejdsløse, ja, saa er det den Vej, man i Arbejdernes og i Samfundets Interesse først og fremmest bør gaa.

Men her siger saa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i sit Svar til mig, da jeg holdt min første Tale her i dette høje Ting: Det ærede Medlem Hr. Christiani talte med megen Hjertevarme, men jeg maa desværre for det ærede Medlem konstatere, at han fremdrog nogle positive Urigtigheder med Hensyn til Lønningerne. Saa gennemgaaas derefter en Del af, hvad jeg har sagt, og saa siges der, at Lønnen er siden 1929 gaaet ned med 8 pCt., og saa skal man ikke sige, at den er praktisk talt uforandret. Dette var Hovedindholdet af det ærede Medlems Bemærkninger. Jeg svarede i min Replik:

„Til det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Bemærkninger om Lønningerne skal jeg sige, at naar det ærede Medlem mente, at Lønningerne var faldet med 8 pCt. siden 1929, saa maa jeg tilstaa, at dette gennemgaaende ikke er rigtigt.“
Derpaa svarede det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen saa:

„Det ærede Medlem kan ikke slippe fra denne Diskussion ved at sige, at Lønningerne ikke er gaaet ned. Der blev jo afsluttet en Overenskomst mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne, hvorefter Lønningerne nedsattes med fra 3 til 8 pCt. Og det ærede Medlem vil vel ikke sige, at Arbejdsgiverne derefter lod, som om denne Overenskomst slet ikke var afsluttet, og ikke tog de 8 pCt. Det har de selvfølgelig gjort, det kan man være ganske overbevist om, og det foreligger der jo ogsaa mange Udtalelser om.“

Nu synes jeg ikke, at vi skal gaa i Detailler med denne Sag, men holde os til det, som er det egentlige, og det er vel ikke, om der kan være Tale om, at et enkelt Fags Lønninger maaske kan være gaaet lidt ned, for det er de, og at et andet Fags Lønninger maaske er gaaet lidt op, for det er de ogsaa. F. Eks. er Skotøjsarbejdernes Løn gaaet ned med 4 pCt., medens Murersvendenes er gaaet op med 4 pCt., Jern- og Staalindustriens er gaaet ned med 3 pCt. og med 1,7 pCt., medens f. Eks. Brolæggersvendenes er gaaet op med 2 pCt., Cigar- og Tobaksarbejdernes er praktisk talt uforandret, og Papirindustriens er gaaet op med 1½ pCt., altsaa der er en lille Smule Opgang

paa den ene Side og en lille Smule Nedgang paa den anden Side.

Det, som det kommer an paa, er imidlertid Gennemsnittet for alle Lønninger for de forskellige Aar. Gennemsnitstimestortjenesten for samtlige Arbejdere var i 1914 50 Ø., i 1928 var den 128, i 1929 129, i 1930 132 og i 1931 134 Ø. Det vil altsaa sige, at her er en positiv Opgang.

Nu er det muligt, at Gennemsnitstimestortjenesten i dette Aar er gaaet lidt ned igen paa Grund af den mindre Beskæftigelse og i det hele de vanskelige Tider, saaledes at den formentlig i Øjeblikket er 130 Ø. Men det vil sige, at det, jeg sagde forleden Dag, er rigtigt, nemlig at Lønningerne, maalt i Kroner, ikke er gaaet ned siden 1929.

Men naar paa den ene Side Forholdet er saaledes og samtidig paa den anden Side saaledes, som det Udvalg har godtgjort, der i den Anledning har været nedsat — et Udvalg under Forligsmand Riis-Hansens Forsæde, nedsat af Arbejdsgivere og Arbejdere for at undersøge, hvorledes vore Lønforhold ligger sammenlignet med Lønforholdene i Udlandet —, at vore Lønninger i September Maaned laa 17 pCt. over Sveriges og 26 pCt. over Tysklands, og der i Udvalget praktisk talt er Enighed om, at saadan er Forholdene — og det er meddelt mig fra Arbejdsgiverforeningen, at saaledes ligger Situationen —, saa kan jeg ikke indse andet end, at det hermed maa være godtgjort, at dette er det gennemsnitlige Forhold. Og deroverfor har det ikke for mig nogen særlig Betydning, om det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremdrager forskellige Eksempler fra Sverige i Retning af, at det den ene Gang gaar lidt op og den anden Gang lidt ned; jeg maa holde mig til disse i det hele og store rigtige og af Fagfolk i kompetente Forsamlinger fra begge Sider udfundne Resultater.

Men naar Forholdene er saaledes, synes jeg, det er mærkeligt at ville mene, at man uden, at krænke de økonomiske Love kan opretholde et Lønniveau, som paa denne Maade er uforandret og ligger betydelig højere end Udlandets, og det til Trods for, at man samtidig maa konstatere, at Priseniveauet her i Landet er sunket, saaledes at Pristallet nu er 156, medens det i 1929, da de samme Kronelønninger gjaldt, var 174. Hvis man tror, at man kan gøre det og alligevel faa Erhvervslivet til at gaa rundt, saa kan man akkurat lige saa godt sige: hvorfor skal vi ikke sætte Lønnen op med 25 pCt.? for det vilde saamænd ikke gaa saa